

POWYRZUCAĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

praet 1 sg *m* -m powyrzucął (1). ◇ [3 sg *n* powyrzucalo.] ◇ 3 *pl m pers* powyrzucali (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyrzucić skądś wiele lub wielu [[kogo], co (pl)] (3) :

[Zwrot: »z siebie powyrzucac«: gdy iachał na przeiażdżkę do morzá/ oglądać trupy/ ktore z siebie morze powyrzucalo: nálazł na brzegu nie máło kleynotow *PlutBBud* N2.]

a. *O tekście: usunąć fragment* (3) : Zá iych [dawnych doktorów] świadectwem/ bezpieczniem niektore słowá/ abo y wirfze całe od Heretykow podrzucone/ álbo od głupich pifarzow/ lub od mędrkow wmieszáne/ powyrzucal. *BudNT przedm* d2; Acżkolwiek lepak wiele fałszu iego niektorzy vczeni ludzie obaczyli/ okazali y po wyrzucáli/ wśákże temu mieyfcu przepuścili *BudNT* li3v.

W przeciwstawieniu: »nakłaść... powyrzucac« (1): [heretykowie] wiele do ś. písmá nákládli/ á indzie po wyrzucáli/ indzie lepak po odmieniáli. *BudNT przedm* b8.

b. [O ludziach: wypędzić [skąd]: wśytki żołnierze y vrzędniki Krzyżackie [...] pobił/ powiązał/ y z Zamkow Zmodźkich powyrzucal *StryjKron* 519.]

Formacje współrdzenne cf RZUCIĆ.

LW